

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 21 päivänä toukokuuta 1997

N:o 439—442

SISÄLLYS

N:o		Sivu
439	Valtioneuvoston päätös valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1997.....	1333
440	Maa- ja metsätalousministeriön päätös hedelmän- ja vihannestuottajaorganisaatioiden toimintasuunnitelmasta, -ohjelmasta ja -rahastosta sekä yhteisön taloudellisesta tuesta	1335
441	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta vuonna 1997	1337
442	Maa- ja metsätalousministeriön päätös peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1997	1342

N:o 439

Valtioneuvoston päätös

valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1997

Annettu Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1997

Valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä päättänyt opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (705/1992) 10 §:n ja 23 §:n 1 momentin nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 1151/1996:

1 §

Peruskoulu, lukio, ammatilliset oppilaitokset ja ammatilliset erityisoppilaitokset sekä ammattikorkeakoulut

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (705/1992) 12—14 ja 14 a §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä oppilasta kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on

- 1) peruskoulussa 19 547 markkaa;
- 2) lukiossa 17 181 markkaa;
- 3) ammatillisissa oppilaitoksissa ja ammatillisissa erityisoppilaitoksissa 34 746 markkaa; sekä
- 4) ammattikorkeakoulussa 27 275 markkaa.

2 §

Kansalaisopistot ja musiikkioppilaitokset

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 15 ja 16 §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrättäessä opetustuntia kohti vahvistettu keskimääräinen markkamäärä on

- 1) kansalaisopistossa 300 markkaa; sekä
- 2) musiikkioppilaitoksen ammatillisessa koulutuksessa 306 markkaa ja muussa koulutuksessa 227 markkaa.

3 §

Kirjastot

Opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta

annetun lain 23 §:ssä tarkoitettuja yksikköhintoja määrittäessä kunnan asukasta kohti vahvistettu kirjaston keskimääräinen markkamäärä on 217 markkaa.

4 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 21 päivänä

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1997

toukokuuta 1997. Päätöstä sovelletaan määrittäessä yksikköhintoja vuodelle 1997.

Tällä päätöksellä kumotaan 10 päivänä lokakuuta 1996 annettu valtioneuvoston päätös valtionosuuden perusteena olevien opetus- ja kirjastotoimen yksikköhintojen keskimääräisistä markkamääristä vuonna 1997 (717/1996).

Ministeri *Claes Andersson*

Johtaja Simo Juva

N:o 440

Maa- ja metsätalousministeriön päätös**hedelmän- ja vihannestuottajaorganisaatioiden toimintasuunnitelmasta, -ohjelmasta ja -rahastosta sekä yhteisön taloudellisesta tuesta**

Annettu Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 ja 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä päätöstä sovelletaan hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2200/96, jäljempänä markkinajärjestelyasetus, sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä toimintaohjelmien, toimintarahastojen ja yhteisön taloudellisen tuen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 411/97, jäljempänä toimintaohjelma-asetus, tarkoitettujen tuottajaorganisaatioiden toimintasuunnitelmien, -ohjelmien ja -rahastojen sekä tuottajaorganisaatioille myönnettävän yhteisön taloudellisen tuen täytäntöönpanoon.

Tässä päätöksessä markkinajärjestelyasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimintasuunnitelmien rinnastetaan toimintaohjelmiin, jollei muuta säädetä.

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimintaohjelma-asetuksen 3 ja 5 artiklas-

sa tarkoitettu toimintaohjelman hyväksyvä, 7 artiklassa tarkoitettu yhteisön taloudellisen tuen myöntävä, jäljempänä rahastotuki ja 8 artiklassa tarkoitettu ennakkomaksut myöntävä toimivaltainen viranomainen on maa- ja metsätalousministeriö.

Toimintaohjelma-asetuksen 5 artiklassa tarkoitettu toimintaohjelman täytäntöönpanoa sekä toimintarahaston ja rahastotuen käyttämistä valvova viranomainen on maaseutuelinkeinopiiri.

Toimintaohjelma-asetuksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu vakuuden vastaanottava viranomainen on maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus.

3 §

Kirjanpitovelvollisuus

Rahastotuen saajan on pidettävä erillistä kirjanpitoa tuettavasta toiminnastaan sekä siihen saamastaan rahastotuesta.

Tuen saajan tulee säilyttää kaikki tuettuun toimintaan liittyvät kuitit ja muut maksutositteet valvontaa varten siten kuin kirjanpitolain (655/1973) 25 §:ssä säädetään.

4 §

Tuen takaisinperintä

Jos maaseutuelinkeinopiiri havaitsee valvontaa suorittaessaan, että tukea on maksettu perusteettomasti tai että sitä on käytetty väärin toimintaohjelma-asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla, maaseutuelinkeinopiirin on ilmoitettava väärinkäytöksestä kirjallisesti maa- ja metsätalousministeriölle.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää tuen takaisinperimisestä ja toimintaohjelma-asetuksen 13 artiklassa tarkoitettujen sanktioiden määräämisestä.

Helsingissä 14 päivänä toukokuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Sen lisäksi, mitä markkinajärjestelyasetuksessa ja toimintaohjelma-asetuksessa säädetään, valvonnassa noudatetaan Euroopan yhteisöjen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annettua lakia (1100/1994) ja sen nojalla annettuja säännöksiä.

5 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 21 päivänä toukokuuta 1997.

Ennen päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Lainsäädäntöneuvos Ritva Torvinen

N:o 441

Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmän soveltamisesta ja siihen liittyvästä kesannoimisesta
vuonna 1997

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, mukaista peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen soveltamista vuonna 1997.

Kesannoinnista on tarkemmin säädetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kesannoinnin osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 762/94 sii-

hen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä komission asetus (EY) N:o 762/94.

Tuen saamisen edellytyksistä on tarkemmin säädetty tietyistä edellytyksistä tiettyjen peltokasvien tuottajien tukijärjestelmän mukaisten korvausten myöntämiseksi annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 658/96 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä komission asetus (EY) N:o 658/96.

2 §

Satotaso

Peltokasvien tuen määrittelevänä satotasona käytetään viljoille ja palkokasveille A-alu-

Neuvoston asetus (ETY) N:o 1765/92, EYVL N:o L 181, 1.7.1992, s. 12.
 Komission asetus (ETY) N:o 3738/92, EYVL N:o L 380, 24.12.1992, s. 24.
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 364/93, EYVL N:o L 42, 19.2.1993, s. 3.
 Neuvoston asetus (ETY) N:o 1552/93, EYVL N:o L 154, 25.6.1993, s. 19.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 231/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 2.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 232/94, EYVL N:o L 30, 3.2.1994, s. 7.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 3116/94, EYVL N:o L 330, 21.12.1994, s. 1.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1460/95, EYVL N:o L 144, 28.6.1995, s. 1.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2800/95, EYVL N:o L 291, 6.12.1995, s. 1.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 2989/95, EYVL N:o L 312, 23.12.1995, s. 5.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1575/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 1.
 Neuvoston asetus (EY) N:o 1598/96, EYVL N:o L 206, 16.8.1996, s. 41.
 Komission asetus (EY) N:o 762/94, EYVL N:o L 90, 7.4.1994, s. 8.
 Komission asetus (EY) N:o 2249/94, EYVL N:o L 242, 17.9.1994, s. 6.
 Komission asetus (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3.
 Komission asetus (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2.
 Komission asetus (EY) N:o 2930/95, EYVL N:o L 307, 20.12.1995, s. 8.
 Komission asetus (EY) N:o 658/96, EYVL N:o L 91, 12.4.1996, s. 46.
 Komission asetus (EY) N:o 1326/96, EYVL N:o L 171, 10.7.1996, s. 7.

eella 3,4 tonnia hehtaarilta, B—C1 alueella C1 alueen saaristoa lukuun ottamatta 2,8 tonnia hehtaarilta ja C1 alueen saaristossa sekä C2—C4 alueella 2,3 tonnia hehtaarilta. Satotaso öljykasveille on koko maassa 1,59 tonnia hehtaarilta.

Tämän päätöksen A—C alueilla tarkoitetaan maa- ja puutarhataloustuottajille vuodelta 1997 maksettavista tuista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (1030/1996) sekä C1—C4 alueilla maa- ja puutarhatalouden harjoittajille maksettavasta pohjoisesta tuesta annetussa valtioneuvoston päätöksessä (413/1995) tarkoitettuja vastaavia alueita.

3 §

Pinta-alatuen maksaminen

Peltokasvien tukijärjestelmään perustuvaa pinta-alatukea maksetaan koko maassa tukijärjestelmään kuuluville viljoille, öljykasveille, valkuaiskasveille ja öljypellavalle. Hake- muksen on koskettava vähintään 0,30 hehtaarin alaa.

Hakijan on valittava peltokasvien tuen yleinen tai yksinkertaistettu järjestelmä niitä koskevien edellytysten mukaisesti. Yleisessä järjestelmässä on tuotantoalueittain oltava vähintään 0,30 hehtaaria jokaista kasvilajiryhmää, jolle tukea haetaan. Yksinkertaistuksessa järjestelmässä peltokasveja, joille tukea haetaan, on viljeltävä yhteensä vähintään 0,30 hehtaarin alalla.

4 §

Hyväksyttävä viljelytapa

Peltokasvit, joille tukea haetaan, on kylvettävä paikkakunnalla käytettävän hyvän viljelytavan mukaisesti tarkoituksena tuottaa korjuu- ja markkinakelpoinen sato. Kasvitautilien, tuhoeläinten, rikkakasvien ja hukka- kauran torjumiseksi on ryhdyttävä asianmukaisiin toimenpiteisiin.

Siemenen määrän on oltava riittävä ja kylvömuokkauksen laadultaan sellainen, että siementen itäminen on mahdollista. Öljykasvien pieni siemenkoko on niitä kylvettäessä otettava huomioon ja kylvettäessä on käytettävä öljykasveille sopivaa kylvötekniikkaa.

5 §

Öljykasvien hyväksytty siemen

Rypsin ja rapsin tukeen oikeuttavan siemenen luokka on vuonna 1997 rajattu komission asetuksen (EY) N:o 658/96 4 artiklan 3 kohdan a, b, c ja e alakohtiin. Siemenen lajikkeesta ja viljelijän velvollisuuksista on säädetty komission asetuksen (EY) N:o 658/96 4 artiklan 3 kohdan mainituissa alakohtissa.

Tiettyjen syötäväksi tarkoitettujen aurin- gonkukansiementen tukeen oikeuttamattomuudesta on säädetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 5 artiklan 4 kohdassa. Vastaavasti kuitupellavalajikkeiden korvaukseen oikeuttamattomuudesta on säädetty neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 6 a artiklassa.

Sen osoittamiseksi, että ostettu öljykasvin siemen kuuluu tukeen oikeuttavaan hyväksyttyyn siemenlajikkeeseen ja -laatuun on vakuustodistus ja ostokuitti säilytettävä hakuvuoden ja kolmen seuraavan vuoden ajan. Jos käytetään omaa öljykasvinsiementä, on voitava todistaa, että siemen on hyväksyttyä lajiketta. Lisäksi pinta-alatukihakemukseen on liitettävä rypsin ja rapsin tilalla tuotetun siemenen osalta kasvintarkastuskeskuksen tai vastaavan laitoksen antama analyysitodistus.

6 §

Tukeen oikeuttavat kesantolohkot

Peltokasvien tukeen oikeuttavien kesantolohkojen on oltava vähintään 0,30 hehtaaria ja kesannoidun alueen tulee olla leveydeltään yli puolet pituudestaan vähintään 20 metriä. Tätä pienemmät lohkot hyväksytään ainoastaan, jos ne kauttaaltaan rajoittuvat kiinteisiin rajoihin eli muodostavat oman peruslohkon. Edellä mainitut vaatimukset koskevat myös eri kesantolajien eli avo-, sänki ja viherkesannon lohkoja.

7 §

Uusien alojen hyväksyminen tukikelpoiseksi

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti tukikelpoiseksi voidaan hyväksyä vuosina 1992—1994 annettujen pellonraivausmaksusta annetun lain (602/1987) ja siihen myö-

hemmin tehtyjen muutosten sekä pellonraivauksen määräaikaisesta rajoittamisesta annetun lain (1385/1991) mukaisten raivauslupien perusteella raivatut alat sekä uusjakotoimituksissa vuosina 1994—1997 jaetut uudet peltolohkot.

Viljelijän on pinta-alatukihakemuksessa ilmoitettava uusien tukikelpoisten alojen hyväksymisperuste. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on tehtävä päätös kyseisten alojen tukikelpoisuudesta tukihakemusta koskevan päätöksen yhteydessä. Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa ennen päätöksentekoa tarkemmat perusteet uusien tukikelpoisten lohkojen hyväksymiselle ottaen huomioon sen, että kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten tekemien päätösten mukainen ala ei ylitä komission asetuksen (EY) N:o 658/96 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaista kokonaisalaa.

8 §

Tukikelpoisen ja tukikelvottoman alan vaihto

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 9 artiklan neljännen kohdan mukaiset maatalouden harjoittamiseen, kasvien terveyteen tai ympäristöön liittyvien syiden takia tapahtuvat tuen ulkopuolelle jääneiden alojen ja korvaukseen oikeutettujen alojen väliset vaihdot hyväksytään ainoastaan peruslohkotasolla. Ala, joka siirretään tukeen oikeuttavaksi, ei voi olla suurempi kuin tuen ulkopuolelle siirrettävä ala. Vaihto on ilmoitettava vuonna 1997 pinta-alatukihakemuksessa.

9 §

Viljelystä poistetuiksi kelpaavat alueet

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 7 artiklan tarkoittamien kesantopeltojen hoidossa on otettava huomioon ympäristön- ja vesiensuojelun tavoitteet. Vuonna 1997 kesannoksi hyväksytään pääsääntöisesti viherkesannot tai muokkaamattomat niin sanotut sänkikesannot. Avokesantoja tulee välttää mahdollisuuksien mukaan.

Peltokasvien tukeen liittyväksi viljelystä poistetuksi alueeksi eli kesannoksi ei hyväksytä peltoa, joka kasvukunnoltaan on niin huono, esimerkiksi vesottumisen vuoksi, että sitä ei voitaisi käyttää peltokasvien tuotan-

toon, vaikka pelto olisi hyväksytty kesannoksi aiempina vuosina.

10 §

Kesannoitavien alueiden hoito

Tärkeillä vedenhankintaan varatuilla alueilla ja pohjavesialueilla sekä vedenottamon suoja-alueilla kesannointi on toteutettava pääsääntöisesti viherkesantona.

Avokesannon muokkausta on vältettävä mahdollisuuksien mukaan. Kesantolohkoja voi niittää rikkaruohojen leviämisen estämiseksi, mutta se on tehtävä niin, ettei lintujen pesimistä häiritä. Muokkaamattoman ojanpientareen leveyden on vesilain (264/1961) mukaan oltava vähintään 60 senttimetriä. Kesantopelloilla voidaan rikkakasveja torjua kemiallisesti.

Kesantolohkon kasvustoa ei saa käyttää siementuotantoon kesantovuonna eikä myöhemminkään kesantovuotta seuraavina vuosina.

Jos kesannossa viljellään raaka-aineita muuhun kuin ravinto- tai rehutarkoituksiin, on noudatettava kyseisen kasvin hyväksyttäviä viljelytapoja.

Kesantovelvoitteen kattamiseen ilmoitettuja metsitettyjä tai maatalouden ympäristötukijärjestelmän mukaisesti kesannoitettuja aloja on hoidettava niitä koskevien määräysten mukaisesti.

11 §

Viherkesanto

Viherkesanto voi olla joko yksi- tai monivuotista. Viherkesannoksi hyväksytään aikaisemmin perustettu viljelty nurmi tai viherkesanto tai se voidaan perustaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 1997. Viherkesannon perustamiseen voidaan käyttää yksi- tai monivuotista nurmisiementä, vastavaa nurmisiemenseosta tai riistalaidunkasveja. Valta-ojaan tai vesistöön rajoittuvan kesantolohkon tulee vähintään kolmen metrin leveydeltä olla monivuotista viherkesantoa, ellei muutoin ole olemassa tämän levyistä rantakasvustoa.

Lohkon viljelyolojen säilyttämiseksi kesanto on niitettävä kasvukauden aikana. Linnuston suojelemiseksi niitto ei ole sallittua ennen heinäkuun 1 päivää.

12 §

Hukkakauran torjunta kesantopelloilla

Jos kesantopellossa esiintyy hukkakauraa, on kasvusto niitettävä hyvissä ajoin ennen hukkakauran röyhylle tuloa tai se on torjuttava muutoin hukkakauran torjunnasta annetun lain (178/1976) edellyttämällä tavalla. Pahoin saastuneita hoitamattomia lohkoja ei voida hyväksyä kesantojärjestelmän piiriin.

13 §

Kesannon hoito-ohjeiden laiminlyönti

Jos kesannon hoito-ohjeita ei noudateta, voidaan kesannoimispalkkio jättää osaksi tai kokonaan maksamatta.

14 §

*Peltokasvien kylvö kesantopellolle
15.7.1997 jälkeen*

Kesantolohko voidaan 15.7.1997 jälkeen kylvää komission asetuksen (EY) N:o 762/94 3 artiklan mukaisesti peltokasveilla, jos sadon korjuu tai käyttö tapahtuu seuraavana vuonna.

15 §

Kesannon käyttö riistalaitumena

Kesantoa voidaan käyttää riistaeläinten laitumena kesantoa seuraavan syksyn ja talven aikana. Tähän tarkoitukseen ei viherkesantoa voi perustaa kuitenkaan pelkästään viljan tai viljan ja palkokasvien tai viljan ja öljykasvien siemenseoksella tai millään muulla sellaisella siemenellä tai siemenseoksella, jolla tuotettua satoa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistanhoitoon. Riistalaidunta ei saa käyttää muihin tarkoituksiin kuin riistaeläinten laitumena.

Riistaeläinten ruokintaa varten perustettua viherkesantoa ei saa niittää siten, että sato kuljetetaan pois. Satoa ei saa muutenkaan korjata eikä siitä saa olla taloudellista hyötyä hakijalle. Lumen alle jäämisen estämiseksi sato voidaan niittää karhelle. Seivästäminen syksyllä sadon syöttämiseksi riistaeläimille paikan päällä suoraan seipäiltä on sallittua.

16 §

Kesantovelvoitteen siirto

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 7 artiklan mahdollistamaa kesantovelvoitteen siirtoa tuottajalta toiselle ei sovelleta vuonna 1997.

Kesannoivan tilan on täytettävä kesantovaatimus jokaisen tuotantoalueen osalta lukuun ottamatta jäljempänä lueteltuja vaihtoehtoja, joita noudatetaan siirrettäessä kesantovelvoitetta viereiseltä tuotantoalueelta toiselle. Tuen hakija voi valita vain yhden seuraavista vaihtoehtoista:

1) tuotantoalueelta viereiselle tuotantoalueelle siirrettävä kesantoala on kooltaan alle kaksi hehtaaria;

2) tuotantoalueen rajan molemmilla puolilla oleva yhtenäinen kesantolohko voidaan lukea jompaan kumpaan tuotantoalueeseen; tai

3) kesantolohko voidaan siirtää viereiseltä alhaisemman satotason tuotantoalueelta korkeammalle saman suuruisuksena ja korkeamman satotason alueelta viereiselle alhaisemmalle, jos otetaan huomioon laskennallinen keskisadon eroista aiheutuva kesantovelvoitteen muutos.

17 §

*Poikkeukset kahden vuoden
viljelyvaatimukseen*

Kesannoitavien alojen on, sen lisäksi, että ne täytettävät muut peltokasvien tuen myöntämiseksi asetetut edellytykset, oltava hakijan viljelemiä hakemusta edeltävän kahden edellisen vuoden aikana. Jos mainittu viljelyvaatimusta koskeva ehto ei täyty, voi viljelijä kesannoida tällaisia pelloja edellyttäen, että:

1) koko maatila on ostettu tai vuokrattu tai tullut muutoin viljelijän hallintaan 15 päivänä tammikuuta 1995 jälkeen eikä hakijalla ole ennestään muuta kesannoitavaa alaa, kuin alle kaksi vuotta hallinnassa olleita aloja; tai

2) viljelijällä ei ole tarvittavaa määrää sellaista peltoa, jota hänen viljellyt kahden vuoden aikana niin, että se riittäisi kesantovelvoitteen täyttämiseksi.

Viljelijä voi kesannoida kesantovelvoitteen verran eli 5 prosenttia siitä peltokasvien alasta, jota viljellään alueella, joka on

ollut viljelijän hallinnassa vähemmän kuin kaksi vuotta.

Viljelijän on toimitettava pinta-alatukihakemuksen liitteeksi tarvittavat selvitykset kahden vuoden hallinta-ajan täyttymättä jäämisestä poikkeamisen perusteluiksi.

Lisäksi kesannoksi hyväksytään vuonna 1996 kesannoksi hyväksytyt alueet, jotka ovat olleet vähintään 10 hehtaaria ja kooltaan suurempia kuin viljelijän hallinnassa ennestään olleet peltoalueet.

18 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen pinta-alatukea ja kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1997

maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

19 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

20 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 22 päivänä toukokuuta 1997. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti

N:o 442

**Maa- ja metsätalousministeriön päätös
peltokasvien tukijärjestelmästä ja siihen liittyvästä kesannoimisesta yhdenntyn
hallinto- ja valvontajärjestelmän mukaisesti vuonna 1997**

Annettu Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeriö on päättänyt Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 11 §:n nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tämä päätös koskee tukijärjestelmästä tiettyjen peltokasvien viljelijöille annettua neuvoston asetusta (ETY) N:o 1765/92 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä neuvoston asetusta (ETY) N:o 1765/92, sovellettaessa noudatettavaa yhdenntettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää peltokasvien tukijärjestelmän ja siihen liittyvän kesannoimisen osalta vuonna 1997.

Yhdenntetystä järjestelmästä säädetään tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenntetystä hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3508/92 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevan yhdenntetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komis-

sion asetuksessa (ETY) N:o 3887/92 siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, jäljempänä komission asetusta (ETY) N:o 3887/92.

2 §

Hakeminen

Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1765/92 mukaiseen peltokasvien tukijärjestelmään perustuvaa pinta-alatukea ja kesannontikorvausta koskeva hakemus on toimitettava viimeistään 30 päivänä toukokuuta 1997 maatalan talouskeskuksen sijaintikunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle. Jos tilalla ei ole talouskeskusta, on hakemus toimitettava vastaavalle viranomaiselle siinä kunnassa, jossa pääosa tilan pelloista sijaitsee. Viljelyalojen sallittuja muutoksia voidaan ilmoittaa C-tukialueella viimeistään 13 päivänä kesäkuuta 1997.

Neuvoston asetusta (ETY) N:o 3508/92, EYVL N:o L 355, 5.12.1992, s. 1
Neuvoston asetusta (EY) N:o 165/94, EYVL N:o L 24, 29.1.1994, s. 6
Neuvoston asetusta (EY) N:o 3233/94, EYVL N:o L 338, 28.12.1994, s. 13
Neuvoston asetusta (EY) N:o 2466/96, EYVL N:o L 335, 24.12.1996, s. 1
Komission asetusta (ETY) N:o 3887/92, EYVL N:o L 391, 31.12.1992, s. 36
Komission asetusta (EY) N:o 229/95, EYVL N:o L 27, 4.2.1995, s. 3
Komission asetusta (EY) N:o 1648/95, EYVL N:o L 156, 7.7.1995, s. 27
Komission asetusta (EY) N:o 2015/95, EYVL N:o L 197, 22.8.1995, s. 2

Pääsääntöisesti hakemus on tehtävä käyttäen lomakkeita 101A, 101B, 102A, 102B ja 102C sekä C-tukialueella sallitut muutokset käyttäen lomaketta 117.

3 §

Peltokasvien tuen maksaminen

Peltokasvien tukea maksetaan pinta-alatukihakemuksen 2 §:ssä säädettyinä hakuaikana tai säädettyssä määräajassa myöhästyneenä hakemuksen jättäneelle hakijalle.

4 §

Muutosten tekeminen hakuajan jälkeen

Komission asetuksen (ETY) N:o 3887/92 4 artiklan 2 kohdan mukaisina erityistapauksina, jotka mahdollistavat tuen maksamisen toiselle henkilölle kuin hakijalle, hyväksytään hakijan kuolema, avioliitto tai sen tilan, jota hakemus koskee, omistus- tai hallinto-oikeuden siirtyminen. Uudelle omistajalle tai haltijalle tuki voidaan maksaa ainoastaan ensimmäisen tuenhakijan ilmoittamille viljelylohkoille.

5 §

Lohkojen merkitseminen

Hakijan on merkittävä hakemukseen ja liitekarttaan kaikki uudet, muuttuneet ja muuttumattomina maatalouskäytössä säilyneet peruslohkot ja kasvulohkot numeroilla sekä kirjaintunnisteilla. Liitekartta ei ole kuitenkaan pakollinen muissa kuin 6 §:n 1 momentin 1—5 kohdissa luetelluissa tapauksissa.

Peruslohkolla tarkoitetaan maatilaa kuuluvaa peltoaluetta tai muuta maatalousaluetta, jota rajaavat vesistö, piirioja, valtaoja, tie, metsä, kunnan raja tai muu vastaava. Peruslohko käsittää vain yhden maankäyttölajin ja kuuluu vain yhdelle maatilalle lukuunottamatta maa- ja metsätalousministeriön erikseen määrittämiä kasvinvuorotteluun perustuviin säännöllisiin vuosittaisiin viljelylohkojen vaihtoihin naapureiden kesken liittyviä tapauksia. Peruslohkot merkitään hakemuslomakkeisiin viranomaisten niille antamin tunnuksin.

Kasvulohkolla tarkoitetaan peltoaluetta tai maatalousmaa-aluetta, jossa yksittäinen maa-

tila kasvattaa yksittäistä kasvilajia yhtä käyttöä varten. Kasvulohko on enintään peruslohkon suuruinen ja se liittyy aina yhteen peruslohkoon. Kasvulohkot merkitään aakosilla A:sta alkaen.

Pinta-alaan perustuvia tuen leikkauksia määrittäessä sovelletaan kansallisissa maanmittaustoimissa käytettävää mittaustarkkuutta. Perus- ja kasvulohkojen pinta-alat on ilmoitettava hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella.

6 §

Kartat

Hakemukseen on liitettävä kartta kysymyksessä olevien peruslohkojen osalta, jos:

1) peruslohkolla on kaksi kasvulohkoa ja ne molemmat ovat suurempia kuin 0,20 hehtaaria;

2) peruslohkolla on enemmän kuin kaksi kasvulohkoa;

3) hakemuksessa on uusia peruslohkoja;

4) hakemuksessa on peruslohkoja, joiden rajat ovat muuttuneet, jolloin kartta tarvitaan vain muuttuneiden peruslohkojen osalta; tai

5) viljelijä haluaa korjata esitetytyn lomakkeen 102A tietoja.

Hakemuksen karttaliitteeksi hyväksytään kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilta hankittu ja heidän antamiensa ohjeiden mukaan täytetty karttakopio mittakaavassa 1:5 000 tai 1:10 000 tai vastaavat vuoden 1996 liitekarttajäljennökset.

7 §

Pienin lohko

Pienin hyväksyttävä kasvulohko, jolle maksetaan peltokasvien tukea tai joka hyväksytään rehualaksi, on 0,05 hehtaaria.

8 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tekemään päätökseen pinta-alatukea ja kesannointikorvausta koskevassa asiassa saa hakea muutosta siinä järjestyksessä kuin maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

N:o 442

9 §

Tarkemmat määräykset ja ohjeet

Maa- ja metsätalousministeriö antaa tämän päätöksen täytäntöönpanoa koskevat tarkemmat määräykset ja ohjeet.

Helsingissä 19 päivänä toukokuuta 1997

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

10 §

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan 22 päivänä toukokuuta 1997. Ennen tämän päätöksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanemiseksi tarvittaviin toimenpiteisiin.

Maatalousneuvos Heimo Hanhilahti